

УКРАЇНСЬКИЙ З'ЄЗД ЕКОЛОГІВ З
МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

(Екологія / Ecology – 2011)

ЧІК НАУКОВИХ СТАТЕЙ

Том 2 (секції 4–7)

UKRAINIAN CONGRESS OF ECOLOGISTS
WITH INTERNATIONAL PARTICIPATION

Collection of scientific articles

Volume 2

UKRAINE, VINNYTSIA, VNTU

ВІННИЦЯ

21–24 вересня, 2011

*Олена
Марія
Софія
Руслан*

М.В. Екологічний фактор часу відновлення весняної вегетації в технологіях зання озимої пшениці	429
Р.М. Стан земель та його зміни в Чернівецькій області	433
І. В., Осадчук Н. І., Мостова О. П., Зайцева К. А., Малачкова Н.В., Браткова О. Ю., Грова О. Є., Теклюк Р. В., Ударенко О. Б., Дунець І. Л., Стоян Н. В., Сергета Д. П. стану здоров'я людини та його особливості в сучасних екологічних умовах	435
Л.І. Контроль впливу інсектицидів на якість біопродукції в агроекосистемах	439
О.В.. Дубовий В.І. Вплив умов живлення на якість огірка в умовах закритого ґрунту	441
О.В., Білецький К.Е. Урахування небезпечних сучасних геологічних процесів при ні меж лікувальних пляжів у регіоні північно-Західного Причорномор'я	444
Ф. П. Агрофізична деградація ґрунтів – неусвідомлена проблема сьогодення	447
М.В., Погромська Я.А., Зуза В.О., Зуза С.Г. Статистична термодинаміка як індикації техногенного забруднення	448
Н. В. Екологічно-просторова диференціація зони степу північного з географічно висотами відповідно до геоморфологічних особливостей території	451
Н.В., Ротач Ю.В., Полупан В.Н. Экологические и экономические проблемы аграрного производства	454
В.П., Гуреля В.В. Екологістика та мінімізація радіоактивного забруднення господарської продукції	455
Т.П., Чайка В.М. Екологічна оцінка земельного фонду Тернопільської області	458
З.М., Давидова І.В. Зміна фізико-хімічних властивостей лісових ґрунтів під впливом лінничовидобувних підприємств	460
Л.П., Векленко Ю.А., Джура Н.М., Кушнір Л.С. Агроекологічна роль бактеріальних бактерій у підвищенні азотфіксації люцерно-злакових агрофітоценозів	462
Г.І., Квітко Г.П., Гетман Н.Я. Рижій посівний – екологічно безпечна олійна культура виробництва біопального	465
М. О., Поліщук І. С., Мазур В. А. Вплив удобрень на біологічну врожайність буряків в умовах дослідного поля ВНАУ	466
С.. Улексін В.А., Годяев С.Г., Калініченко В.Я. Робота сільськогосподарських підприємств з використанням місцевих енергоресурсів	468
Н.О. Екологічна безпека агросфери Вінниччини	470
Л.М. Теоретичні засади розробки екологічних паспортів агроландшафтів	473
Л.О. Вплив моно- та поліметалічного забруднення на фітотоксичність дерновово- грунту для представників родин Fabaceae i Brassicaceae	477
А.Е., Стаценко Ю.Ф., Годяев С.Г., Пугач А.М., Кравчук А. М. Визначення забрудненості сільськогосподарської техніки	479
М. Радіаційна ситуація в Україні через 25 років після аварії на Чорнобильській АЕС	482
П.О. Ліпідний склад м. Bovis дисоціативних форм, пасажованих через з pH 7,1 за різних температур культивування	485
Т.С. Застосування геоінформаційних технологій при оцінці використання ресурсів агломерацій	488
Б.С.. Борисюк Б.В. Вплив антропогенних факторів довкілля на захворювання захворювання дітей	491
М.М. Переущільнення ґрунтів – проблема сьогодення	493
О.В. Енергетичний підхід у розв'язанні екологіко-економічних проблем агробудівництва	496
И.С., Хайтович А.Б., Новохатний Ю.А. Эпизоотическая значимость них регионов Украины по сибирской язве	498
Ю.А., Саливон А.Г., Пчеловская С.А., Родина В.В., Матвеева И.В., Петрусенко исследование радиоэкологических исследований Чернобыльской аварии в развитии ой экологии	501
С.П., Мартин А.Г. Формування оптимальних співвідношень земельних угідь сталого природокористування	503
А.М. Напрями удосконалення методів еколого-орієнтованого регулювання користування в Україні	506
В. Методичні підходи до формування моделей для еколого-економічного сільськогосподарського землекористування	509

Салівон А. Г., Пчеловская С. А., Родина В. В., Матвеева И. В., Петрусенко В. П.
(Україна, Київ)

ІОЭКОЛОГІЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ ЧЕРНОБИЛЬСКОЙ АВАРИИ В РАЗВИТИИ СОВРЕМЕННОЙ ЭКОЛОГИИ

радиоэкология не обладала заметным выбором моделей и параметров пригодных экологических процессов в разного типа экосистемах. Кыштымская и, особенно, явила четкую необходимость развития именно теоретических исследований в ющие исследования по мониторингу радионуклидных загрязнений в экосистемах, не достаточны, и без использования широкого круга теоретических моделей трудно для продуктивного использования обилия имеющихся данных по мониторингу.

1. Теория и модели радиоемкости в современной радиоэкологии

Метод к оценке состояния биоты экосистемы - по поведению параметра радиоемкости. Является как предельное количество радионуклидов, которое по своему дозовому способно нарушить основные функции биоты: способность сохранять биомассу и обитания. Построены модели радиоемкости экосистем и предложены параметры, адекватно реагировать на воздействие разных факторов (γ -облучения, тяжелых металлов). По результатов экспериментов предложенные параметры оказались способными четко отображать и опережать по своим реакциям биологические ростовые показатели. Показано, что радиоемкости может служить в качестве экологического градусника, измеряющего состояние биоты, и быть мерой для эквидозиметрической оценки влияния радиационного и химического факторов.

Построены модели для оценки параметров радиоемкости разных типов экосистем – лесных, горных, луговых и городских экосистем. Полагаем, что такой универсальный параметр радиоемкости разного типа экосистем позволяет универсальным образом описывать и сравнивать их по этим показателям.

Существо радиоемкости, предложенное Агре и Корогодиным в 1960г. положено нами в радиоэкологической концепции.

Существо определяется как предел депонирования радионуклидов в экосистеме и ее дальнейшее развитие определяется как предельное количество радионуклидов, которое по своему дозовому способно нарушить основные функции биоты: способность сохранять биомассу и обитания.

Построены модели радиоемкости экосистем и предложены параметры, адекватно реагировать на воздействие разных факторов (γ -облучения, тяжелых металлов). По результатов проведенных экспериментов предложенные параметры оказались способными четко отображать на биоту и опережать по своим реакциям биологические ростовые показатели. Существо параметров радиоемкости может служить в качестве экологического термометра, измеряющего благополучие биоты, и быть мерой для эквидозиметрической оценки влияния химических факторов. Разработаны модель и параметр для оценки синергизма действия факторов. Показано, что в динамике роста биоты в экосистемах характер взаимодействия меняется от синергизма до антагонизма. Далее нами показана ведущая роль процессов радиоактивного заражения на биоту радиационного и химического факторов (1-7).

После аварии такой трассер является неизбежным спутником в жизни биологических объектов всех экосистем Украины. Исследования показали, что распределение и концентрация трассера в водных и наземных экосистемах четко реагирует на все существенные факторы (паводки, контрмеры и т.п.), а также на разные типы загрязнителей (тепловые сбросы, химические поллютанты и т.п.). При этом было показано, что ни одно существенное влияние не отразиться на распределении трассера и на параметрах радиоемкости по нему. Такой метод в наших исследованиях, позволит, по нашему мнению, применить параметры эквидозиметрической унифицированной оценки действия самых разных факторов на биоту. Впервые нами предложен метод экологического нормирования для определения допустимых концентраций поллютантов на биоту экосистем. Фактор радиоемкости - определяет долю радионуклидов, химических и абиотических компонентов экосистемы (5-9).

2. Параметр для оценки синергизма действия комбинированных факторов
Влияние различных факторов на биоту в экосистемах характер взаимодействия разных факторов меняется от синергизма до антагонизма. Показана ведущая роль процессов восстановления при действии на биоту химических факторов (10-12).

Возможное влияние разных факторов (радиации – γ -облучения и химического фактора – тяжелого металла кадмия) на параметр радиоемкости данной упрощенной экосистемы. Речь идет

определении меры количественной оценки синергизма или антисинергизма действия разных факторов на экосистемы.

Определяем коэффициент синергизма как [1]

$$P = \frac{Z_{Cd+обн}}{Z_{Cd} \cdot Z_{обн}} \cdot Z_0, \quad (1)$$

где Z_0 - отношение факторов радиоемкости биоты контрольного варианта; $Z_{Cd+обн}$ - отношение при совместном действии радиации и токсического металла; Z_{Cd} и $Z_{обн}$ - отношения для независимых действий каждого из факторов. Если $P = 1$, то понятно, что никакого синергизма в действии разных факторов на экосистемы нет. Если $P < 1$, то это может свидетельствовать о существенном вкладе синергизма, т.е. усиление действия двух факторов в сравнении с действием отдельно каждого из этих факторов. Если же $P > 1$, то имеем дело с антисинергизмом, т.е. с явлением, когда первый фактор уменьшает негативное действие второго или наоборот.

Таким образом, нами разработана схема и введен параметр для оценки степени синергизма разных факторов - вышеупомянутый коэффициент - P . Как уже показано выше, когда время наблюдения велико, то можно выделить и оценить фактор радиоемкости для биоты и для воды следующим образом:

Фактор экологической емкости и радиоемкости конкретного элемента экосистемы и/или ландшафта (F_j) определяется с использованием камерных моделей [2]:

$$F_j = \sum a_{ij} / (\sum a_{ij} + \sum a_{ji}) \quad (2)$$

где $\sum a_{ij}$ - сумма скоростей перехода поллютантов и трасеров из разных составляющих экосистемы в конкретный элемент экосистемы, согласно камерных моделей, а $\sum a_{ji}$ - сумма скоростей перехода поллютантов и трасеров из исследуемой камеры, J - в другие составляющие экосистемы сопряженных с ними. Показано, что соотношение скоростей поглощения и оттока трассеров и элемента минерального питания пропорционально биомассе биоты и коэффициенту накопления в системе "вода - биота".

3. Теоретический анализ радиоемкости ландшафтов

Исследования показывают, что скорость передвижения радионуклидов в ландшафте определяется, в основном, несколькими характеристиками. Построены карты ландшафта исходного полигона и структуры егоefa. Используя параметры управляющие перераспределением радионуклидов в ландшафте построены динамики загрязнения ландшафта Cs-137, и карта перераспределения в через 10,20 и 30 лет после

4. Заключение и выводы

Метод использования аналитической ГИС технологии в современной радиоэкологии может быть эффективно использован в общей экологии. Предложенные здесь методы и методики радиоэкологических исследований на основе теории и моделей надежности и радиоемкости биоты экосистем, могут быть с успехом применены при решении различных проблем современной экологии.

Это прежде всего проблема создания системы экологического нормирования вредных факторов через биоту, которая может испытывать наибольшее вредное воздействие при внесении в экосистемы различных поллютантов.

На этой теоретической базе могут быть созданы эффективные методы оценок экологических рисков от воздействия на биоту физических, химических и других загрязнителей.

Использование радиоактивных трасеров (например Cs-137), позволяет на основе теории и моделей надежности и радиоемкости экосистем исследовать фундаментальные характеристики биоты и устанавливать закономерности распределения и перераспределения поллютантов по поведению радиоактивных трасеров, выпущенных разбросанных после Чернобыльской аварии на территории Украины, Белоруссии и России.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- 1 Kutlakhmedov Y., Korogodin V., Kutlakhmedova-Vyshnyakova V.Yu. Radiocapacity of Ecosystems // J. Environ. Radioact. – 1997. – 5 (1). – P. 25–35.
- 2 Азаров А.Л., Корогодин В.И. О распределении радиоактивных загрязнений в медленно обмениваемом веществе // Мед. радиология. – 1960. – № 1. – С. 67-73.
- 3 Кутлахмедов Ю.А., Корогодин В.И., Колтюков В.К. Основы радиоэкологии.- Киев: Вища шк. 2003.-319 с.
- 4 Поликарпов Г.Г., Цыцугина В.Г. Гидробионты в зоне влияния аварии на Кыштыме и в Чернобыльской зоне // Основы радиоэкологии. – 1995.- Т.35. № 4. С.536-548
- 5 Amiro B.D. (1992): Radiological Dose Conversion Factors for Generic Non-human Biota. Used for Screening Ecological Impacts, J. Environ. Radioactivity Vol.35, N1, : 37-51.
- 6 Кутлахмедов Ю.А.,Петрусенко В.П. Оцінка і прогноз розподілу радіонуклідів у типовій екосистемі та ландшафтів України. Вісник Національного авіаційного університету.. – 2006. – № 2. – С.134–136.
- 7 Кутлахмедов Ю.А.,Петрусенко В.П. Аналіз ефективності контраходів для захисту екосистем на ландшафтах методом камерних моделей. Вісник Національного авіаційного університету. – 2006. – № 163–165.
- 8 Ствеєва І.В. Дослідження та оцінювання надійності систем транспорту радіонуклідів у локальній системі.-2011, Вісник національного авіаційного Університету №2(47), с.148-154.

О.А., Матвеєва І.В., Заїтов В.Р. Моделювання радіоекологіческих процесів методом
камер в селі в Волинській області. Вісник Національного авіаційного університету. –

76
О.А. Матвеєва, І.В., Ісаєнко В.Н. Особливості радіоекологіческих процесів в селі
оценених по методу камерних моделей. Вісник Національного авіаційного
№ 2. – С. 126–128.

А. Корогодин В.И., Родина В.В., Матвеева И.В., Петрусенко В.П., Саливон А.Г., Леншина
и радиоемкости в современной радиоэкологии. В сб.материалов Международной
биология: итоги, современное состояние и перспективы», Москва 2008 Г.с.177-193.

Д.М.. Кутлахмедов Ю.О., Михеев О.М., Родина В.В. Методи управління радіоемністю
акад.. Д.М. Гродзинського. – Київ: Фітосоціонер, 2006. – 172с.

Погурельський С. П., Мартин А. Г. (Україна, Київ)

ІННЯ ОПТИМАЛЬНИХ СПІВВІДНОШЕНЬ ЗЕМЕЛЬНИХ УГІДЬ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

■ преважної частини території України зазнає надмірного антропогенного впливу, який
■ сані допустимих показників його сільськогосподарської освоєності та незбалансованості
■ угідь. Стан земельних ресурсів близький до критичного. Серед земель найбільшу
■ землі сільськогосподарського призначення (71 відсоток), 78 відсотків з яких є ріллею.
■ допустимих співвідношень площ ріллі, природних кормових і лісових угідь негативно
■ агроландшафтів. На всій території поширені процеси деградації земель, серед яких
■ є ерозія (блізько 57,5 відсотка території), забруднення (блізько 20 відсотків території),
■ 12 відсотків території).

■ Про Основні засади (Стратегію) державної екологічної політики України на період до
■ стратегічні цілі управління природокористуванням та охорони навколошнього
■ за, серед яких одним з основних є припинення втрат ландшафтного різноманіття та
■ збалансованого природокористування.

■ користування територіальних утворень в цій ситуації може бути виконана з пріоритетним
■ ічних чинників. При екологічній оптимізації, на базі критеріїв деградованості слід в
■ у передбачити вилучення з інтенсивного використання землі, які за своїми модальними
■ уть забезпечувати стійкість агроекосистем.

■ родокористування починається з організації території – створення оптимізованого
■ логічно та економічно обґрунтованим і доцільним співвідношенням сільськогосподарських
■ сень, земель захисного та прифорохоронного призначення.

■ мізації використання земель слід розглядати під кутом зору ієрархічної
■ ости територіальних утворень, для яких встановлюються показники оптимальних
■ Зрозуміло, що єдине таке співвідношення, стандартне для всіх без виключення територій,
■ уваги величезне розмаїття природних умов України, позбавлено фізичного змісту. Тому
■ показників повинно здійснюватися диференційовано по відповідних таксонах поділу
■ послідовним переходом від вищих одиниць до підпорядкованих, з урахуванням положень
■ цо кодексу України, де йдеться про природно-сільськогосподарське районування, що
■ територіальна основа для вирішення питань використання та охорони земель.

■ності в Україні сформована досить розгалужена нормативно-правова база щодо
■ рони природних ресурсів і, в тому числі, земель. Водночас залишається відкритим питання
■ оптимального співвідношення земельних угідь, які відповідно до статті 30 Закону України
■ встановлюються для запобігання надмірному антропогенному впливу на них, у тому
■раності сільськогосподарських угідь.

■нъ є обґрунтування і визначення показників оптимізації землекористування на вищих
■ рахування (природно-сільськогосподарських зон і провінцій). При цьому згадані
■ медіанне значення, оскільки в межах висвітлюваних таксонів, безумовно, зустрічатимуться
■ економічному відношенні території, що характеризуються суттєвими відхиленнями від
■ впливових параметрів.

■адову оптимізації землекористування можна визначити як усвідомлену необхідність
■умного використання землі як основного природного ресурсу та базисного компоненту
■ми шляхами досягнення її цілей є мінімізація (у т.ч. через нормування) антропогенного
■ землі, а також збереження, відновлення та розширення територій із природними
■ комплексами.

■кономічну оптимальність землекористування, слід виходити з постулату: економічна
■люється екологічною допустимістю. Нехтування цим правилом приведе до економічних